

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8328/2550

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายสุธี เตชะวิบูลย์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 985, พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/60, ป.พ.พ. มาตรา 697, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/61, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/60

ย่อ / หลักกฎหมาย

สัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเป็นสัญญาอีกอย่างหนึ่งต่างหากจากตัวสัญญาใช้เงินที่ออกให้ไว้แก่โจทก์ ความรับผิดชอบของจำเลยทั้งสามในฐานะผู้ค้ำประกันสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าว จึงไม่อยู่ในบังคับที่ต้องปฏิบัติตามวิธีการที่ ป.พ.พ. มาตรา 985 ประกอบมาตรา 941 บังคับให้ผู้ทรงต่อนำตัวสัญญาใช้เงินไปยื่นเพื่อให้ใช้เงินในวันถึงกำหนด ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของผู้ทำสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงิน ไม่มีผลกระทบต่อความรับผิดชอบของจำเลยทั้งสาม ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินตาม พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/60 วรรคสอง การที่โจทก์ไม่นำหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ไม่ทำให้หนี้ดังกล่าวระงับ จึงไม่ทำให้จำเลยทั้งสามหลุดพ้นจากความรับผิดชอบของสัญญาค้ำประกัน กรณีไม่อาจปรับบทตาม ป.พ.พ. มาตรา 697

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ทำสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกกับโจทก์ โดยออกตัวสัญญาใช้เงินเลขที่ พีเค-พีพีไอ 98001 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2541 จำนวนเงิน 30,880,000 บาท กำหนดใช้เงินภายในวันที่ 21 สิงหาคม 2541 มีจำเลยทั้งสามเป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม เมื่อตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกถึงกำหนดบริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ไม่ชำระหนี้ โจทก์ทวงถามให้บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ชำระหนี้แล้ว แต่บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ไม่ยอมชำระ โจทก์จึงได้มีหนังสือทวงถามถึงจำเลยทั้งสามในฐานะผู้ค้ำประกันให้ชำระหนี้ให้แก่โจทก์ ครบกำหนดแล้วจำเลยทั้งสามไม่ยอมชำระขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินจำนวน 38,700,042.70 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 14.5 ต่อปี ในต้นเงินจำนวน 30,880,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสามให้การว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดว่า โจทก์ฟ้องให้จำเลยทั้งสามรับผิดชอบในหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินหรือให้รับผิดชอบในหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงิน และได้บรรยายว่า โจทก์มีฐานะอะไร จึงมีสิทธิคิดดอกเบี้ยจากจำเลยทั้งสามได้เกินกว่าอัตราร้อยละ 15 ต่อปี เมื่อตัวสัญญาใช้เงินตามฟ้องถึงกำหนด โจทก์ไม่ได้นำตัวไปยื่นต่อบริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด เป็นการไม่ปฏิบัติตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 985 ประกอบกับมาตรา 941 บัญญัติไว้บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ยังไม่ได้ผิดนัดผิดสัญญาต่อโจทก์ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสามให้รับผิดชอบในหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงิน จำเลยทั้งสามหลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามหนังสือค้ำประกันแล้ว เพราะโจทก์ไม่นำหนี้ในคดีนี้ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีหมายเลขแดงที่ พ. 8/2542 ของศาลล้มละลายกลาง ระหว่าง ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่ 1 บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ที่ 2 ผู้ร้อง บริษัทปิณฑะ เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ลูกหนี้ โจทก์จึงหมด

สิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/61 เป็นเหตุให้จำเลยทั้งสามไม่อาจเข้ารับช่วงสิทธิแทนโจทก์ทั้งหมดได้ จำเลยทั้งสามจึงหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้ที่โจทก์ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 697 ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินให้โจทก์จำนวน 38,700,042.70 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 14.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 30,880,000 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 มีนาคม 2543) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ในเบื้องต้นว่า บริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ทำสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกไว้ต่อโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ.6 และออกตัวสัญญาใช้เงินเลขที่ พีเค-พีพีไอ 98001 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2541 สัญญาจะใช้เงินจำนวน 30,880,000 บาท แก่โจทก์ในวันที่ 21 สิงหาคม 2541 ตามตัวสัญญาใช้เงินเอกสารหมายเลข จ.7 โดยมีจำเลยทั้งสามเป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมตามหนังสือค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.8 ต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2542 ตามสำเนาคำสั่งคดีหมายเลขแดงที่ พ. 8/2542 เอกสารหมายเลข ล.1 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับแผนฟื้นฟูกิจการบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ตามสำเนาคำสั่งเอกสารหมายเลข ล.2 และโจทก์ไม่ได้นำหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินตามเอกสารหมายเลข จ.6 ในคดีนี้ไปขอรับชำระหนี้ในคดีดังกล่าว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามมีว่า โจทก์มีได้นำตัวสัญญาใช้เงินพิพาทไปยื่นต่อบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ผู้ออกตัวเมื่อดังนั้นถึงกำหนด โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น ตามหนังสือค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.8 มีข้อความว่า จำเลยทั้งสามผู้ค้ำประกันขอทำหลักฐานเป็นหนังสือฉบับนี้ให้ไว้แก่โจทก์ว่าจำเลยทั้งสามยอมผูกพันตนเข้าค้ำประกันบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ผู้ทำสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกตามสัญญาลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2541 เห็นได้ว่าสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกตามเอกสารหมายเลข จ.6 ที่จำเลยทั้งสามเป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมตามหนังสือค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.8 เป็นสัญญาอีกอย่างหนึ่งต่างหากจากตัวสัญญาใช้เงินเอกสารหมายเลข จ.7 ที่บริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ออกให้ไว้แก่โจทก์ ความรับผิดของจำเลยทั้งสามในฐานะผู้ค้ำประกันสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกดังกล่าว จึงไม่อยู่ในบังคับที่ต้องปฏิบัติตามวิธีการที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 985 ประกอบมาตรา 941 บังคับให้ผู้ทรงตั้งนำตัวสัญญาใช้เงินไปยื่นเพื่อให้ใช้เงินในวันถึงกำหนด เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์ได้มีหนังสือทางถามให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้ตามสัญญาแต่จำเลยทั้งสามไม่ชำระ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสามให้ชำระเงินตามฟ้องได้ ฎีกาข้อนี้ของจำเลยทั้งสามฟังไม่ขึ้น ปัญหาประการสุดท้ายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามมีว่าการที่โจทก์ไม่นำหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินที่จำเลยทั้งสามจะต้องรับผิดตามสัญญาค้ำประกันในคดีนี้ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีหมายเลขแดงที่ พ. 8/2542 ของศาลล้มละลายกลาง มีผลให้จำเลยทั้งสามหลุดพ้นจากความรับผิดไม่ นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/60 วรรคสอง คำสั่งเห็นชอบ ด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกัน ดังนั้น การยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัทปัญจพล เปเปอร์ อินดัสตรี จำกัด ซึ่งเป็นผู้ทำสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งสินค้าออกไว้ต่อโจทก์

ตามเอกสารหมาย จ.6 แม้ต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัทดังกล่าวตาม
สำเนาคำสั่งเอกสารหมาย ล.1 ก็ไม่มีผลกระทบต่อความรับผิดของจำเลยทั้งสามซึ่งเป็นผู้ค้ำประกัน
ตามหนังสือค้ำประกันหมาย จ.8 การที่โจทก์ไม่นำหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่ง
สินค้าออกตามเอกสารหมาย จ.6 ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีหมายเลขแดงที่ พ. 8/2542 ของ
ศาลล้มละลายกลาง ไม่ทำให้หนี้ระงับ เมื่อหนี้ตามสัญญาขายลดตัวสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งออกยัง
ไม่ระงับ จึงไม่ทำให้จำเลยทั้งสามหลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าว กรณีนี้ไม่
อาจปรับบทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 697 ดังที่จำเลยทั้งสามฎีกา ที่ศาลล่าง
ทั้งสองพิพากษามาชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยทั้งสามฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

วีระชาติ เอี่ยมประไพ · เรวัตร อิศราภรณ์ · ประทีป เฉลิมภัทรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8328/2550>